

Валерий Брюсов
Син на Земята

Аз съм дете на мъничка планета,
захвърлена сред океан без брод.
Тя носи бремето на вековете
с напразната мечта по друг живот.

Тук дните и години са кратки,
и сладка и зелена пролетта,
и тягостни – душевните загадки,
и бди луна в съня на любовта.

От протоплазмата до ихтиозавъра
и от дивака с лък въоръжен
до храмовете, дремещи сред лаври,
от първия пророк, та чак до мен –

бяхме затворници на скромно тяло;
сред вечността веднъж ли досега
то в тъмните пространства е следяло
летежа на планетите с тъга!

Към вас, сестри на нашата планета,
с живот дарени от един баща,
лети, лети мечтата на поета
и бърза на мъдреца мисълта.

И аз – в безброя мимолетен пътник –
в безкрая хвърлям своите стихове –
към същества от плът или безплътни,
заселени по други светове.

Дали ще чуят моя зов, не зная,
не зная някой слуша ли отвъд –
но ако там по своему мечтаят,
ако обичат и ако скърбят

и ако жадни разгадават тайни,
ако следят далечен лъч и звук –
ще чуят моите строфи не случайни
и моят дъх ще доловят оттук!

Владетели на Марс и на Венера,

на светлината или на нощта –
аз вярвам, че ще се намерим,
че ний не сме сами сред вечността!

КРАЙ

© 1913 Валерий Брюсов
© Първан Стефанов, превод от руски

Валерий Брюсов
Сън земли, 1913

Сканиране: stooth
Разпознаване и редакция: moosehead, 2009

Издание: Списание „Зона F“, бр.2/2002

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11269>]